

[J. S. Foget.]

afhænge af, hvordan Lovforslaget ser ud, naar det kommer fra Udvalget. Vi er, som sagt, imod, at man fortsætter med Tilskudspolitikken, naar man kunde skaffe en Ordning, saa Landbruget havde økonomiske rimelige Arbejdsvilkaar; men vi indrømmer, at det ikke har det, og som Følge deraf kan man ikke afvise, at det faar de Almisser, man Tid efter anden vil gaa med til at give det. Jeg henstiller kun, at man saa i hvert Tilfælde ogsaa giver Tilskud til de Landmænd, som skal købe Korn, og som har over de 10 000 Kr. Grundværdi. Man kan ikke, saadan som sket er her, skille Landbruget, grave Grøften dybere og dybere mellem de forskellige Landbrugsklasser. Det er det, Regeringen er Ekspert i. Det er det, Regeringen søger at gøre Dag efter Dag, at skille Landbruget ud i flere Fraktioner, at skille de allermindste Landbrug fra det øvrige Landbrug og derved skabe sig en vis Basis for, at dog en Del af Landbruget forlanger det, Regeringen fremsætter.

Vi vil altsaa vente med at tage endelig Stilling til Spørgsmaalet om de 10 Mill. Kr., til vi ser, hvorledes Lovforslaget ser ud, naar det kommer fra Udvalget.

Oluf Pedersen: Af de Lovforslag, som den højtærede Landbrugsminister fremsatte her i Tinget i Gaar, er det foreliggende Lovforslag om Statstilskud til Husmændene et afgørende Led, men bag ved dette Lovforslag ligger ikke noget Husmandskrav. Lovforslaget begrundes officielt med den utvivlsomme Nødstilstand, som Husmændene er bragt i, men det skyldes uden Tvivl den Oprørsaad, som er rejst ude iblandt Husmændene mod de to Regeringspartier. Over for dette Oprør ved Regeringen ikke sine levende Raad og møder saa frem her i Rigsdagen med denne Almisse, som maaske kan synes nødvendig, men slet ikke klarer de Vanskeligheder, som har bragt Husmændene i Nød.

Vanskelighederne i Husmandsbruget staar i Forbindelse med de forholdsvis høje Kornpriser. Regeringens hidtidige konservativt prægede Politik har jo gaaet ud paa at opnaa høje Kornpriser, men det ser nu ud til, at man synes, man har opnaaet for gode Resultater. Disse Vanskeligheder er kun forbigaaende. Høje Kornpriser har altid, naar de ikke var kunstigt frembragt, men skyldtes høje Verdenspriser, givet høje Fedevarepriser. Det vil selvfølgelig ogsaa ske nu, hvis da ikke Kornpriserne falder igen. Der var derfor ikke Grund til Forfærdelse, hvis Forholdene i Landbruget i øv-

rigt var, som de skulde være, men her kan man ikke være blind for, at Renter, Skatter, Told og Valutacentral paa det voldsomste har undergravet Landbrugets Økonomi og særlig har ramt det mindre Landbrug.

Regering og Rigsdag har direkte ved sin Lovgivning bevirket den Ulykke, dels gennem Korntold, dels gennem anden Varefordyrelse. I Ly af denne gennem Lovgivningen skabte Varefordyrelse er der skabt mægtige falske Kapitaler. Jeg har tidligere anført, at den falske Kapitals Rentekrav for Danmarks Vedkommende er over $\frac{1}{2}$ Milliard Kroner om Aaret foruden den kunstige Forhøjelse af selve Renten. Vi er efter min Opfattelse kørt fast i falske Gældsforpligtelser, der trykker Produktionen og skaber Arbejdsløshed og Landbrugskrise.

Regeringens hele Politik er godt illustreret ved, at der siden 1928 er sket en Sænkning af Bøndernes og Husmændenes Indtægter. Den er sket i den Tid, hvor den nuværende Regering har haft Magten. Man kan spørge: Hvem har da faaet denne Gevinst? Der er Bønder og andre, der tror, at det er Byens Arbejdere, der har taget denne Gevinst, men det virkelige Forhold er det, at Timelønnen kun er steget 1 Øre, medens Priserne er steget 12 pCt. Det vil sige, at Paastanden om, at det er Byens Arbejdere, der har taget Gevinsten ved det, som er sket for Bøndernes Vedkommende, er urigtig. Nej, det som er sket, er, at Monopolindtægterne er steget, og dette illustreres ved, at de store Indtægter er steget og Millionærernes Antal vokset.

Regeringen vil maaske saa sige: denne Politik — denne taabelige Politik kan man uden Overdrivelse kalde den — har Regeringen ikke været ene om; Venstre og Konservative har medvirket. Ja, man har ofte haft det Indtryk her i Salen, at Regeringen dansede, saa snart det ærede Medlem Hr. Christmas Møller fløjtede. Jeg ved ikke, om dette Forhold gælder endnu; det nævnte ærede Medlem krævede jo nu, at Staten skulde sørge for at gøre Smørproduktionen rentabel. Det vil nu vise sig, om Regeringen stadig vil danse, naar det ærede Medlem fløjter. Men der er Grund til at gøre opmærksom paa, at selv om Regeringen ikke ene har Ansvaret for den Politik, der hidtil er ført, kan Regeringen nu ændre denne Politik, efter at Landstinget er erobret. Og det er det, Retsforbundet kræver, at Regeringen skal gøre. Det er et Krav, hvis Opfyldelse Regeringen kan udsætte, men et Krav, man i det lange Løb ikke kommer uden om. Derfor kan man lige saa godt opfylde det straks som vente.